

Tři fascinující případy cestování časem

---

tadesco.org/tri-fascinujici-pripady-cestovani-casem

12. srpna 2024

13. 8. 2024

anna

čtení 7 min.

Téma cestování v čase fascinuje vědce stejně, jako veřejnost. Seriózní vědci, jako je například Dr. John Cramer, emeritní profesor fyziky na University of Washington, si myslí, že musíme tento fenomén zkoumat, ale měli bychom to brát po malých krůčcích. Dr. Cramer je přesvědčen o tom, že je možné posílat zprávy v čase a pracuje na tomto projektu.

„Snažíme se najít způsoby, jak cestovat zpět v čase, ale tím ovlivňujeme velmi důležitou část našeho fyzického Vesmíru, nazvanou Kauzalita. Pokud se chceme vrátit v čase, musíme také najít způsob, jak zabránit narušení kauzality,“ vysvětlil astrofyzik Charles Liu.

Jsou lidé, kteří tvrdí, že mají důkaz o cestování časem. Zda jim uvěříme nebo ne, je na každém z nás, ale nelze popřít, že tyto příběhy jsou dost zajímavé.

Letecký maršál Sir Victor Goddard navštívil budoucnost

J. H. Brennan ve své knize *Time Travel: A New Perspective* vypráví kuriózní příběh o časovém skluzu, který se stal leteckému maršálovi Siru Victoru Goddardovi. V knize píše:

„V roce 1935, ještě jako velitel křídla, byl poslán na prohlídku nepoužívaného letiště poblíž Edinburghu na místě zvaném Drem. Našel ho ve velmi zchátralém stavu s dobyt看em pasoucím se na trávě, která se protlačila trhlinami v asfaltu.

Později toho dne se dostal do potíží při létání na svém dvouplošníku v hustém dešti a rozhodl se letět zpět do Drem, aby se zorientoval.

Když se blížil k letišti, přivalový déšť se náhle změnil v jasné sluneční světlo. Když se podíval dolů, viděl, že letiště bylo kompletně zrekonstruováno a nyní se používá. Kolem procházeli mechanici v modrých kombinézách a na ranveji parkovala čtyři žlutá letadla. Jedním z nich byl model, který přes všechny své letecké zkušenosti úplně nerozpoznal.

Byl to velmi záhadný zážitek, nejen proto, že okamžitá renovace byla zcela nemožná, ale také proto, že mechanici měli nosit khaki barvu a letadla Air Force byla natřena stříbřitou hliníkovou barvou.

O čtyři roky později Goddard záhadu rozluštil. Vzhledem k tomu, že v Evropě zrovna zuřila válka, náhodou znovu navštívil Drem... a našel ho přesně tak, jak ho viděl v roce 1935. Byli tam mechanici s modrými overaly a žlutými letadly. Dokonce našel i letadlo, které předtím nedokázal identifikovat – Miles Magister.“

Přeletěl Goddard čtyři roky do budoucnosti a pak se vrátil do svého času?

Dálnice do minulosti

Pozoruhodný případ cestování časem byl publikován v časopise *Strange Magazine 2*, na jaře roku 1988. Článek „Time Traveler“ napsaný Kenem Meauxem je o muži, který si říká L.C. (jeho skutečné iniciály) a který zažil jednu z nejúžasnějších událostí svého života, na kterou se nedá nikdy zapomenout.

Meaux v článku píše:

„L.C. a jeho obchodní společník Charlie (fiktivní jméno) právě dojedli oběd v malém městě Abbeville na jihozápadě Louisiany. Diskutovali o své práci a vydali se na sever po dálnici 167 směrem k městu Oil Center City v Lafayette vzdáleném asi 40 km.

Bylo 20. října 1969 a čas byl asi 13:30 odpoledne. Byl to jeden z těch podzimních dnů s dokonalým počasím. Jasná modrá obloha a 15 stupňů, ideální podmínky pro jízdu se staženými okny.

Dálnice byla prakticky bez provozu, dokud před sebou nespátřili něco, co vypadalo jako staré auto typu Turtleback, které jelo velmi pomalu.

Když zezadu dojeli tuto relikvii z minulosti, jejich diskuze se odklonila od pojišťovací práce ke starému autu, které potkali. Zatímco styl vozu naznačoval, že je starý desítky let, vypadal nově, jakoby zrovna vyjel z předváděcí místnosti, což vyvolalo obdiv u obou, L.C. i Charlieho.

Protože auto jelo tak pomalu, rozhodli se ho předjet, ale předjížděli ho také pomalu, aby mohli lépe ocenit krásu a bezvadný stav vozidla.

Když tak učinili, L.C. si všiml velmi velké jasně oranžové poznávací značky s jasně vytištěným rokem „1940“. To bylo nanejvýš neobvyklé a pravděpodobně i nezákonné, pokud to nebylo uděláno záměrně, pro použití starožitného vozu při slavnostních přehlídkách.

Když auto pomalu míjeli zleva, L.C., který seděl na sedadle spolujezdce, si všiml, že řidičkou auta byla mladá žena, oblečená v něčem, co vypadalo jako staré oblečení z roku 1940.

Psal se rok 1969 a mladá žena v klobouku s dlouhým barevným peřím a kožichem byla přinejmenším trochu nezvyklá. Na sedadle vedle ní stálo malé dítě, možná malá holčička. Pohlaví dítěte bylo těžké určit, protože také nosilo těžký kabát a čepici.

Okna jejího auta byla zavřená, což L.C. překvapilo, protože bylo docela příjemně a lehký svetr stačil k tomu, abyste se cítili pohodlně.

Když zrovna jeli vedle tohoto starého auta, žena si jich všimla a bylo vidět, že je vyděšená a pokouší se o ni panika. Viděli, jak se zběsile rozhlíží sem a tam, jako by se ztratila, nebo potřebovala pomoc. Strachem skoro brečela.

Protože seděl na straně spolujezdce, L.C. na ni zavolal a zeptal se, jestli nepotřebuje pomoc.

Na to přikývla „ano“ a celou dobu se dívala dolů (stará auta měla sedadla o něco výše než nízké profily dnešních aut) s velmi nechápavým pohledem na své vozidlo.

L.C. jí pokynul, aby zastavila a zaparkovala na kraji silnice. Musel svou žádost několikrát opakovat znameními rukou a vyslovováním slov, protože její okno bylo pořád zatažené a zdálo se, že je žena špatně slyší.

Viděli, jak začíná zastavovat, a tak ji předjeli, aby bezpečně zastavili před ní na kraji silnice.

Když zastavili, L.C. a Charlie se otočili a podívali se na staré auto za nimi. K jejich údivu však po autě nebylo ani stopy. Jenomže tohle bylo na dálnici, bez odboček, kde nebylo kam schovat auto. Prostě zmizeli.

L.C. a Charlie hleděli na prázdnou dálnici. Když seděli očarovaní a zmatení v autě, bylo jim jasné, že hledání by bylo marné. Mezitím za nimi zastavil řidič vozidla, který také jel za starým autem. Utíkal k L.C. a Charliemu a horečně požadoval vysvětlení, co se stalo s tím starým autem před nimi.

Příběh tohoto druhého řidiče byl následující: Jel na sever po dálnici číslo 167, když v určité vzdálenosti před sebou spatřil nové auto, které pomalu míjelo velmi staré auto. Viděl, jak nové auto jelo na kraj a staré auto začalo dělat totéž. Na okamžik to staré auto novému autu překáželo a pak najednou zmizelo. Zůstalo před ním jen to nové auto na krajnici dálnice.

Zoufale chtěl spojit logiku s tímto neuvěřitelným zážitkem a okamžitě předpokládal, že došlo k nehodě. Ve skutečnosti nedošlo k nehodě, ale k něčemu strašidelnějšímu, možná stejně tragickému a rozhodně

záhadnějším.

Po diskuzi o tom, co každý viděl ze své perspektivy, se tři muži hodinu procházeli oblastí. Třetí muž, který nebyl ze států, trval na nahlášení události policii. Cítil, že jde o případ „pohřešované osoby“, kterého právě byli svědky. L.C. a Charlie to odmítli udělat, protože neměli poněti, kam se žena a dítě spolu s autem poděly. Chyběli sice, ale žádná policie v této rovině existence neměla sílu je najít. Třetí muž se nakonec rozhodl, že bez jejich spolupráce to nemůže sám nahlásit, protože se bál, že policie jenom zpochybní jeho zdravý rozum. Vyměnili si adresy a telefonní čísla a celé roky spolu udržovali kontakt. Volali si jen proto, aby si promluvili o incidentu a znovu si potvrdili, že viděli, co měli.“

Je možné, že mladá žena dočasně vycestovala z minulosti do budoucnosti? Možná žije dodnes?

Ale co kdyby přišla z minulosti, dostala se do budoucnosti a nevrátila se už zpět do své minulosti? Noviny z roku 1940 si totiž jednoho chladného říjnového dne lámaly hlavu nad *zmizením matky a jejího dítěte, podezřelé z trestného činu, pátrání pokračuje*.

Viděli budoucí nálet

Třetí zvláštní případ cestování časem je zmíněn v knize *The Little Giant Book of Eerie Thrills and Unspeakable Chills*, kterou napsali Ron Edwards, C. B. Colby a John Macklin:

„V roce 1932 dostali novinový reportér J. Bernard Hutton a fotograf Joachim Brandt úkol natočit celovečerní příběh o loděnici v Hamburku v Německu. Jeli do obrovského komplexu, vyzpovídali několik vedoucích pracovníků a dělníků a úkol dokončili pozdě odpoledne.

Když odcházeli, oba novináři zaslechli nezaměnitelný hukot leteckých motorů a vzhledli, aby viděli oblohu plnou válečných letadel.

Pak slyšeli, jak městská protiletadlová ochrana zahajuje palbu. Pak kolem nich začaly explodovat bomby. O chvíli později se oblast proměnila v zuřící peklo, protože byly zasaženy palivové nádrže. Sklady se hroutily od trhavin a přístavní jeřáby byly zkroucené do .....

Pokračování článku na: [Tři fascinující případy cestování časem](#)

sponzorováno